

TREBALLS DE RECERCA

FERT BATXILLERAT

CRITERIS DE PRESENTACIÓ DE LA MEMÒRIA

CURS 2009-2010

Índex

1. Com presentar correctament les fonts
2. Com citar correctament les fonts
3. Com citar correctament a peu de pàgina

I. COM PRESENTAR LA MEMÒRIA

- **L'extensió mínima** és de 30 pàgines; la **màxima** de 40.
- **El tipus de lletra:** Times New Roman o Arial.
- **El tamany de la lletra** és de 12. **L'espaiat** entre línies i paràgrafs d'1,5.
- Cal deixar **marges justificats**.
- Si es fa **sangria** a inici de paràgraf és d'1 cm.
- Cal **enquadernar** el treball de forma adequada amb tapa transparent i espiral. No es poden utilitzar ni clips ni grapes.
- Recordeu que les **faltes d'ortografia** penalitzen un 0,1 punts cadascuna.
- El dia de lliurament de la memòria caldrà portar:

UNA CÒPIA DE LA MEMÒRIA EN SUPORT DE PAPER I UNA EN LLAPIS
USB

APARTATS DE LA MEMÒRIA

La presentació escrita del treball consisteix en un informe amb l'estructura mínima següent:

- Portada
- Índex
- Introducció
- Nucli de l'informe
- Conclusions
- Llista de referències documentals
- Annexos

La portada ha d'ocupar una pàgina sencera (la primera de l'informe) i ha de contenir la informació següent:

Títol

Autor/a (nom i grup)

Tutor/a del treball

Nom del centre

Data de presentació

A continuació, deixarem un full en blanc.

A l'índex hi ha la relació de totes les parts de l'informe (la introducció, els títols dels capítols del nucli de l'informe, les conclusions i recomanacions, la llista de referències i els títols dels annexos) amb el número de la pàgina en la qual apareixen.

En la **introducció** s'exposen els objectius del treball, la hipòtesi, la motivació en la selecció del tema, la relació amb altres treballs, les circumstàncies acadèmiques o històriques que l'han propiciat, i la metodologia emprada. No és tracta d'un capítol de l'informe (en tot cas s'ha de numerar com a capítol 0) i no ha de donar detalls sobre la investigació realitzada, els resultats, les conclusions ni les recomanacions.

El **nucli de l'informe** conté informació, distribuïda en capítols, sobre els mètodes de treball seguits, les lleis aplicades, els càlculs efectuats, les descripcions i les imatges dels resultats obtinguts i la interpretació i anàlisi d'aquests resultats.

Els capítols es poden dividir en apartats i aquests en subapartats cadascun amb el seu encapçalament i numerats correctament.

Les descripcions han de ser suficients perquè un especialista en la matèria pugui seguir i comprendre les etapes del treball sense dificultat. En el text s'inclouen totes les il·lustracions, taules i fórmules essencials per a la comprensió del treball.

Els materials complementaris per ampliar la informació però que no són essencials per a la comprensió del text (detalls de procediments aplicats, demostracions matemàtiques, taules, glossaris) s'inclouen en els annexos.

Les **conclusions** han de ser una relació clara de les deduccions fetes com a conseqüència de la investigació. Poden incloure resultats quantitatius.

Si s'escau, es poden afegir algunes recomanacions, indicant accions futures que semblin necessàries com a resultat de les conclusions o d'alguna experiència feta durant l'elaboració del treball. Només apareixen si la seva inclusió està completament justificada.

La **llista de referències** és una relació de totes les fonts consultades (llibres, enciclopèdies, articles, videos, CD-ROM, webs...) en què es basa el treball i presentades per ordre alfabètic. En el nucli del treball es fa referència a aquesta llista quan es cita alguna d'aquestes fonts. En tots els casos cal conèixer la forma de citar adequadament les fonts consultades, respectar els drets d'autoria i fer un ús ètic de la informació obtinguda.

Els **annexos** s'utilitzen per presentar:

Material que no es pot col·locar en el nucli de l'informe a causa de les seves dimensions (plànols, dibuixos, entrevistes...) o de la seva naturalesa (vídeos, CD-ROM, DVD, etc.).

Material complementari (detalls complets de procediments aplicats, demostracions matemàtiques, il·lustracions i taules) que en el nucli de l'informe alteraria la presentació lògica i ordenada del treball.

Documentació d'interès per al lector de l'informe i que no es cita a la llista de referència.

II. COM CITAR CORRECTAMENT LES FONTS

Avui dia, amb l'accés a documentació a internet, el plagi és fàcil i és temptador, però és una pràctica fraudulenta i un desprestigi per a la persona que en fa ús i per a la institució que ho permet.

Així doncs, alerta!, el plagi pot comportar suspendre la memòria encara que es faci de manera inconscient.

PLAGIAR és robar els mots (orals o escrits), les idees, les teories, els fets (si no es consideren de domini públic), les estadístiques, les obres d'art, les fotografies, etc. d'una altra persona fent-les passar per nostres. La **traducció**, total o parcial, de textos d'altri constitueix **una forma de plagi** si no n'indiquem la font de procedència.

Però, no sempre podem ser originals. És normal, doncs, que ens inspirem en textos o en idees d'altres persones. El que és imprescindible és que ho fem d'una manera adequada a fi de no incórrer en plagi. Cal regir-se pels següents principis:

PRINCIPIS

- Qualsevol text que citem textualment l'hem de col·locar entre cometes i ha d'anar acompanyat de la referència completa del seu origen (nom de l'autor, títol, data, pàgines...). I, alerta, els textos que consultem a Internet no deixen de ser fonts que cal citar!
- És inacceptable de parafrasejar mots d'un altre fent-los passar per nostres i sense indicar-ne la font.

- Qualsevol idea o dada que prenguem d'algú altre ha d'anar acompanyada de la referència completa de la font.

EXEMPLES

Posem que el text que voleu fer servir per a la vostra argumentació és el següent:

Barcelona va ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment propícia– a l'Avantguardisme plàstic, i això ha de ser tingut en compte encara que sigui marginal a la nostra matèria. El 1912, un marxant del veïnat, Josep Dalmau, va organitzar una exposició de pintors cubistes –Duchamp, Juan Gris, Léger, Gleizes, etc.–, cosa que ben pocs col·legues seus d'altres latituds haurien gosat fer aleshores.

* Fuster, Joan (1985). *Literatura catalana contemporània*.
Barcelona. Editorial Curial. P. 224

ALLÒ QUE ÉS INACCEPTABLE...

...és que en el vostre treball o article hàgiu escrit el següent:*

Barcelona va ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment propícia– a l'Avantguardisme plàstic, i això ha de ser tingut en compte encara que sigui marginal a la nostra matèria. El 1912, un marxant del veïnat, Josep Dalmau, va organitzar una exposició de pintors cubistes – Duchamp, Juan Gris, Léger, Gleizes, etc.–, cosa que ben pocs col·legues seus d'altres latituds haurien gosat fer aleshores.

Per què és inacceptable?:

- Doncs perquè el fragment extret de la font simplement l'heu copiat, sense cometes i sense indicació de la font.

O bé que hàgiu escrit el següent:*

A partir d'inicis de segle **Barcelona va ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment**

propícia– a l'Avantguardisme plàstic. El 1912, un marxant del veïnat, Josep Dalmau, va organitzar una exposició de pintors cubistes –Duchamp, Juan Gris, Léger, Gleizes, etc.–, cosa que ben pocs col•legues seus d'altres latituds s'haurien atrevit a fer aleshores.

Per què és inacceptable?:

- Doncs perquè heu canviat les paraules (simplement heu substituït alguns mots per sinònims o frases per d'altres d'equivalents, heu fet una paràfrasi), però les idees són preses de la font i no en doneu cap referència.

EN CANVI, SÍ QUE ÉS ACCEPTABLE

Si en el vostre treball o article heu escrit el següent:

A inicis de segle: “**Barcelona va ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment propícia– a l'Avantguardisme plàstic, i això ha de ser tingut en compte encara que sigui marginal a la nostra matèria. El 1912, un marxant del veïnat, Josep Dalmau, va organitzar una exposició de pintors cubistes –Duchamp, Juan Gris, Léger, Gleizes, etc.–, cosa que ben pocs col•legues seus d'altres latituds haurien gosat fer aleshores.** “ (FUSTER, 224)

Per què és acceptable?:

- Perquè el fragment extret va entre cometes i en citeu la font.

O bé si heu escrit el següent:

Com recorda J. Fuster (1985, 224), a inicis de segle “**Barcelona –afirmava ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment propícia– a l'Avantguardisme plàstic, i això ha de ser tingut en compte encara que sigui marginal a la nostra matèria.**”

Per què és acceptable?:

- Perquè heu resumit amb paraules vostres l'essencial d'allò que l'autor deia en el paràgraf complet.
- I heu posat entre cometes el que heu manllevat textualment de la font.

O bé encara podeu haver optat per escriure:

Com recorda J. Fuster (1985, 224), a inicis de segle Barcelona va ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment propícia– a l'Avantguardisme plàstic, i això ha de ser tingut en compte encara que sigui marginal a la nostra matèria.”

O bé (en comptes del parèntesi) en tots els casos podeu remetre, si voleu fer algun comentari o aportar una altra referència bibliogràfica complementària o de contrast, a una nota a peu de pàgina, d'acord amb els hàbits de la disciplina o especialitat.

Per què és acceptable?:

- Doncs perquè la idea l'heu resumida en uns termes diferents dels de l'autor (paràfrasi correcta).
- I esmenteu l'autor i la seva obra.

III. COM CITAR A PEU DE PÀGINA

Gràcies al Word, podem presentar els treballs d'una manera visual i seriosa de la manera següent:

-Cliqueu a Insertar/ Referencia/ Nota al pie

Hi ha algun programa de Word on haureu d'entrar per Referencias/Insertar nota al pie.

El resultat definitiu ha de ser:

Barcelona va ser, després de París, la ciutat europea més propícia –o almenys, més precoçment propícia– a l'Avantguardisme plàstic, i això ha de ser tingut en compte encara que sigui marginal a la nostra matèria. El 1912, un marxant del veïnat, Josep Dalmau, va organitzar una exposició de pintors cubistes –Duchamp, Juan Gris, Léger, Gleizes, etc.–, cosa que ben pocs col·legues seus d'altres latituds haurien gosat fer aleshores.¹

Aquest document és una adaptació de diferents documents a www.edu365.cat i de www.uoc.edu.

¹ Fuster, Joan (1985). *Literatura catalana contemporània*. Barcelona. Editorial Curial. P. 224